

РЕШЕНИЕ

№ 78

гр. Враца, 04.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВРАЦА в закрито заседание на четвърти октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Евгения Г. Симеонова

като разглежда докладваното от Евгения Г. Симеонова Търговско дело № 20221400900147 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.25 от Закона за търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел /ЗТРРЮЛНЦ/.

Образувано е по жалба на И. П. И., с ЕГН *****, с адрес: гр.***, чрез пълномощника ѝ адв.Т. Д., против Отказ № 20220908182713-3/14.09.2022 г. на длъжностното лице по регистрацията /ДЛР/ при ТРРЮЛНЦ към Агенцията по вписвания /АВ/.

В жалбата се посочва, че със заявление вх.№ 20220908182713/08.09.2022 г. са заявени за вписване по партидата на "ДЖИ ЕЛ ГАРАНТ" ООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр.***, следните обстоятелства: заличаване на И. П. И. като съдружник в дружеството и заличаване на И. П. И. като управител на дружеството. С обжалвания отказ е отказано вписване на заявените обстоятелства, тъй като към заявлението не е приложен протокол от общо събрание, в който да са обективирани решения за разпределение на освободения дял и за изменение на дружествения договор, с оглед настъпилите промени, както и не са представени доказателства за входиране в дружеството на приложеното уведомление за напускане на управител.

Жалбоподателката счита, че отказът е незаконосъобразен, тъй като на 03.05.2022 г. е депозирала заявление до дружеството, обективиращо волята ѝ за напускане като съдружник и за напускане като управител, което е получено лично от нея като управител и законен представител на дружеството на адреса на управление на същото, а след изтичането на сроковете по чл.125, ал.2 ТЗ и чл.141, ал.5 ТЗ е заявила за вписване в ТРРЮЛНЦ напускането си като съдружник и управител. Навежда доводи, че признатото в чл.125, ал.2 ТЗ субективно право на съдружниците има потестативен характер и законът не поставя като условие за възникване на правните последици от реализирането на това право наличие на решение на общото събрание за освобождаване на съдружника и/или за разпределение на дружествените му дялове, както и че

прекратяването на участието в дружеството настъпва в момента на изтичане на срока на предизвестieto и не е поставено в зависимост от други юридически факти. Развива и съображения, че в разпоредбата на чл.21, ал.3, т.11 от Наредба № 1/14.02.2007 г. за водене, съхраняване и достъп до търговския регистър и до регистъра на юридическите лица с нестопанска цел е предвидено, че при прекратяване на членство се представя само писмено предизвестие за напускане на съдружник. В подкрепа на изложеното, жалбоподателката се позовава на практика на ВКС на РБ и на други съдилища.

В жалбата се посочва, че по отношение на искането за вписване на заличаването като управител, разпоредбата на чл.141, ал.5 ТЗ предвижда, че ако в срок от един месец дружеството не заяви за вписване промяната, управителят може сам да заяви вписването на това обстоятелство, независимо дали на негово място е избрано друго лице. Въз основа на тази нормативна уредба се развиват съображения, че заличаването на управител на ООД е уредено като правна последица от сложен фактически състав, чиито елементи са: отправяне в писмена форма на волеизявление до дружеството от страна на управителя, изтичане на предвидения в закона едномесечен срок и депозиране на заявление да заличаване от самия управител при бездействие на дружество. Извършва се позоваване и на съдебна практика в тази насока.

Жалбоподателката счита за неправилно и становището на ДЛР, че не са налице данни уведомление за заличаването й като управител да е входено в дружеството. Навеждат се доводи, че нито в ТЗ, нито в Наредбата съществуват специални изисквания за водене на дневник за входяща и изходяща кореспонденция на търговските дружества, а нормата на чл.141, ал.5 ТЗ изисква единствено дружеството да е получило уведомлението, без да се поставят други специални изисквания. Посочва се, че управителят е законен представител на дружеството, поради което изричното изявление за приемане на уведомлението от негова страна е достатъчно, за да се счита, че дружеството е редовно уведомено.

Иска се да бъде отменен обжалвания отказ и да бъде постановено вписване на заявените обстоятелства.

На основание чл.25, ал.2, изр.3 ЗТРРЮЛНЦ е подаден отговор от АВ, представлявана от юрисконсулт Иван Иванов, който изразява становище за неоснователност на жалбата. Посочва се, че ДЛР правилно е отбелязало, че предизвестieto на съдружника е получено на 03.05.2022 г. лично от управителя на дружеството. Развиват се съображения, че за допускане вписването на заявените обстоятелства следва да бъде взето решение на общото събрание, с което да се уреди статута на дружеството и което да се обективира в изменение на дружествения договор, тъй като с прекратяване участие в дружеството, без прехвърляне дела от капитала на напусналия съдружник, не само ще се застрашат интересите на дружеството, но ще остане и незаписан капитал. Изтъква се, че в случая е изтекъл предвидения в чл.125, ал.2 ТЗ тримесечен срок, но не е приложен протокол от общо събрание, в който да са обективирани решения за разпределение на освободения дял и за изменение на дружествения договор. В тази насока се извършва и позоваване на практика на ВКС и съдилища в страната.

В отговора се навеждат и доводи, че ДЛР правилно е отбелязало, че решенията следва да предхождат заявяването и да бъдат представени със

заявлението, тъй като вписване без изискуемите документи ще наруши принципа на чл.10 ЗТРРЮЛНЦ, тъй като вписаните обстоятелства относно персоналия състав на дружеството и капитала няма да съответстват на дружествения договор. Навеждат се и доводи, че към заявлението е приложено уведомление за напускане на управител, но не е установено същото да е входирано в дружеството, въпреки дадените указания от ДЛР.

Иска се обжалваният отказ да бъде потвърден като правилен и законосъобразен, както и в полза на АВ да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 150,00 лв. за настоящето производство.

След като обсъди събраните по делото доказателства във връзка с наведените от страните доводи, настоящият съдебен състав намира следното:

При извършена служебна справка в ТРРЮЛНЦ се констатира, че като съдружници в "ДЖИ ЕЛ ГАРАНТ" ООД са вписани И. П. И. и П. Д. Ф. с размер на дяловото участие на всеки от тях от 1 лв., а като управител на дружеството е вписана И. П. И..

Със заявление обр. А4 с вх.№ 20220908182713/08.09.2022 г. на адв.Т. Д., в качеството ѝ на пълномощник на И. П. И., е поискано да бъде извършено вписване на промени по партидата на дружеството, изразяващи се в заличаването на И. П. И. като съдружник и управител. Към заявлението са приложени: 1/ предизвестие от И. П. И. за прекратяване на участието ѝ като съдружник в дружеството на основание чл.125, ал.2 ТЗ и за заличаването ѝ като управител на основание чл.141, ал.5 ТЗ, върху което е удостоверено получаването му на 03.05.2022 г. от управителя И. П. И.; 2/ пълномощно на адв.Т. Д.; 3/ декларация по чл.13, ал.5 ЗТРРЮЛНЦ; 4/ декларация по чл.13, ал.4 ЗТРРЮЛНЦ; 5/ платежно нареждане за внасяне на дължимата държавна такса.

С Указания № 20220908182713/12.09.2022 г. и Указания № 20220908182713-2/13.09.2022 г. ДЛР е изискало да бъдат представени доказателства, че уведомлението по чл.125, ал.2 и чл.141, ал.5 ТЗ е постъпило в канцеларията на дружеството, респ. че е заведено във входящия регистър на деловодството с входящ номер и печат, както и да бъде представено решение на общото събрание на дружеството, уреждащо съдбата на освободените дялове, попълване на капитала и промяна в дружествения договор. В срока по чл.19, ал.2 ЗТРРЮЛНЦ е постъпило заявление обр.Ж1, към което е приложена обяснителна записка.

С обжалвания Отказ № 20220908182713-3/14.09.2022 г. ДЛР е приело, че за допускане на вписването на заявените обстоятелства следва да бъде взето решение на общото събрание, с което да се уреди статута на дружеството, като същото бъде обективизирано в изменение на дружествения договор, които следва да предхождат заявяването и да бъдат приложени към заявлението. Посочено е, че в случая към заявлението не е приложен протокол от общо събрание, в който да са обективизирани решения за разпределение на освободения дял, и за изменение на дружествения договор с оглед настъпилите промени. Изложени са и мотиви, че към заявлението е приложено уведомление за напускане на управител, но не се установява същото да е входирано в дружеството, както и че не са представени документи, удостоверяващи свикване на общо събрание за приемане решение за избор на представляващ.

При така възприетата фактическа обстановка, настоящият съдебен

състав прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена от активно легитимирана страна в процеса (към момента на подаване на заявлението и на жалбата И. П. И. не е заличена като управител и е опрвомоощена да представлява дружеството), против подлежащ на съдебен контрол акт по смисъла на чл.25, ал.4 ЗТР и в рамките на преклузивния 7- дневен срок за обжалване по чл. 25, ал. 1 от ЗТР (отказът е постановен на 14.09.2022 г., а жалбата е подадена на 15.09.2022 г.).

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

За да бъдат вписани или обявени в търговския регистър обстоятелства или актове, ДЛР следва да провери дали са изискванията по чл. 21 ЗТРРЮЛНЦ, част от които са: дали е подадено заявление за исканото вписване, заличаване или обявяване при спазване на предвидените за това форма и ред; дали заявеното обстоятелство подлежи на вписване и не е вписано или представеният акт подлежи на обявяване и не е обявен в търговския регистър; дали заявлението изхожда от оправомощено лице; дали към заявлението са приложени всички документи съгласно изискванията на закона, съответно подлежащият на обявяване акт; съществуването на заявеното за вписване обстоятелство и съответствието му със закона съобразно представените документи, съответно дали подлежащият на обявяване акт отговаря по външните си белези на изискванията на закона; дали е представена декларация по чл. 13, ал. 4 ЗТР.

В конкретния случай, на първо място е поискано заличаване вписването на заявителя И. П. И. като съдружник, поради едностранно прекратяване на членственото ѝ правоотношение по реда на чл.125, ал.2 ТЗ, обективизирано в представено писмено предизвестие от 03.05.2022 г.

Съгласно чл. 125, ал. 2 ТЗ, съдружникът може да прекрати участието си в дружеството с писмено предизвестие, отправено най-малко 3 месеца преди датата на прекратяването. Имууществените последици се уреждат въз основа на счетоводен баланс към края на месеца, през който е настъпило прекратяването - чл. 125, ал. 3 ТЗ. Тълкуването на посочените законови разпоредби води до извод, че фактическият състав на прекратяването на членственото правоотношение по този ред включва: отправено писмено предизвестие на съдружника за прекратяването, достигане на това изявление до адресата – дружеството, както и изтичане на тримесечен срок от получаване на изявлението, освен ако по-дълъг срок не е предвиден в дружествения договор. С изтичането на срока на предизвестията по чл. 125, ал. 2 ТЗ членственото правоотношение се прекратява и това обстоятелство подлежи на вписване.

В случая е безспорно обстоятелството, че на 03.05.2022 г. е отправено писмено предизвестие от съдружника И. П. И., в което изразява недвусмисленото си желание за прекратяване на участието си като съдружник, считано от датата, следваща датата на изтичане на тримесечния срок по чл.125, ал.2 ТЗ от получаване на предизвестията.

Спорен е въпросът дали това изявление е достигнало до адресата – "ДЖИ ЕЛ ГАРАНТ" ООД. Несъмнено в обхвата на проверката по чл. 21, т. 4 и 5 ЗТРРЮЛНЦ е дали предизвестията по чл. 125, ал. 2 ТЗ е произвело правно действие, предпоставка за което е да е достигнало до другата страна по членственото правоотношение – дружеството, т.е. дали е редовно връчено. В

случая върху самото предизвестие е извършено удостоверяване, че И. П. И., в качеството си на управител на дружеството, е получила същото.

Така удостовереното обстоятелство сочи на редовно връчено предизвестие. Този извод не се разколебава от факта, че авторът на писменото волеизявление и физическият му получател е едно и също физическо лице. Хипотезата е аналогична на уредената в чл. 38, ал. 1 ЗЗД хипотеза на договаряне сам със себе си при представителството и се свежда до принципния въпрос – може ли законният представител на едно юридическо лице да извършва правни действия от името на това юридическо лице, ако адресат на тези действия е той самият в качеството си на физическо лице или друго лице, на което той също е представител /или ако тези действия пораждаат последици в неговата правна сфера/. На този въпрос е даден отговор в т. 2 от ТР № 3/15.11.2013 г. на ВКС – ОСГТК, в което е прието, че към органното представителство на търговските дружества при сключване на търговска сделка от едно и също лице, като органен представител по силата на закона на две търговски дружества, не се прилага забраната на чл. 38, ал. 1 ЗЗД. В мотивите е прието, че: органното представителство не е същинско представителство по ЗЗД, основано на представително правоотношение, а се касае до представителна функция, част от законовата компетентност на органите на ЮЛ; органният представител е изразител на волята на самото ЮЛ, волята на ЮЛ е тази на органния представител; тъй като органният представител е неделима част от самото ЮЛ, то е недопустимо спрямо него да се прилагат ограничения, засягащи волеобразуването и волеизявяването на юридическото лице; разпоредбата на чл. 38, ал. 1 ЗЗД, относима към представителната власт, не може да се пренесе механично към органното представителство, при което се касае до формиране и изразяване на воля, тъй като ще се стигне до стесняване компетентността на органния представител, който може да извършва правни действия в границите на правоспособността, а те са граници и на дееспособността на ЮЛ. Следователно, органният представител може да договаря сам със себе си, т. е. може да бъде насрещна страна по сделка, по която той представлява самото ЮЛ, което е другата страна по сделката. Сключването на договор предполага както активно представителство /представителство за извършване на волеизявления от името на ЮЛ – такива са изявленията по отправяне и приемане на офертата за сключване на договор/, така и пасивно представителство /представителство само за получаване на изявления от името на ЮЛ – получаването на отправените волеизявления, съдържащи офертата или приемането ѝ/. След като в тази хипотеза е признато правото едновременно на активно представителство и на пасивно представителство, то на още по-голямо основание следва да се признае и само правото на пасивно представителство за получаване на изявления от името на ЮЛ, отправени от същото лице, което е и органен представител. В светлината на разясненията на ТР № 3/15.11.2013 г. на ВКС – ОСГТК всеки законен представител на търговско дружество притежава пасивна представителна власт по отношение на изявления до дружеството, отправени от самия него лично или като представител на друго лице.

Предвид горното следва да се приеме, че в качеството си на управител И. П. И. е имала правото да получи от името на дружеството писменото предизвестие по чл. 125, ал. 2 ТЗ, изходящо от самата нея като физическо

лице.

Не могат да бъдат споделени мотивите на ДЛР, че не е установено входирането на предизвестieto в дружеството. Търговските книги са счетоводни книги и те нямат подобна функция, а законово задължение за водене на регистър за входяща или изходяща кореспонденция не съществува за частноправните субекти, освен за някои специални категории /застрахователи, банки и др./. Дори обаче предизвестieto да е било вписано в такива книги, то от това може единствено да се презумира получаването му от управителя, като единствен законен представител. Ако той лично е получил изявлението, то нужда от презумпция няма (в този смисъл – *Решение № 22 от 11.01.2022 г. по в.т.д.№ 8/2022 г. по описа на САС*).

При тези съображения, съдът приема, че е налице и втория елемент от фактическия състав на прекратяване на членственото правоотношение в хипотезата на чл.125, ал.2 ТЗ, а именно – получаване на предизвестieto от адресата.

Към датата на подаване на процесното заявление е изтекъл 3-месечния т срок на предизвестieto, поради което фактическият състав е довършен и членственото правоотношение е било прекратено.

Настоящият съдебен състав не споделя изложените в обжалвания отказ мотиви, че за допускане на вписването на заявените обстоятелства следва да бъде взето решение от общото събрание, с което да се уреди статута на дружеството, като същото бъде обективизирано в изменение на дружествения договор, които следва да предхождат заявяването и да бъдат приложени към заявлението. Уреждането на имуществените отношения между съдружника и дружеството и съответно решението на общото събрание на съдружниците относно съдбата на освободените дялове на прекратилия участието си съдружник са последици спрямо прекратяването на членственото правоотношение, а не част от фактическия му състав. Прекратяването на участие в дружество с ограничена отговорност чрез отправяне на писмено предизвестие по реда на чл.125, ал.2 ТЗ е потестативно право на всеки съдружник да предизвика едностранна промяна в персоналния субстрат на търговското дружество. С предизвестieto се изразява свободно формираната воля на съдружника, като законодателят е поставил единствено изискване предизвестieto да е в писмена форма и да е отправено в определен срок – не по-малко от три месеца преди датата на прекратяване. Ето защо не е необходимо заявлението да бъде придружавано от такова решение, нито е необходимо предварително да бъде обявявана промяната в капитала и изменение на дружествения договор. Преценката на длъжностното лице в това производство се ограничава само до наличието на посочените по-горе предпоставки и не трябва да се изследва дали дружеството е взело решение относно последиците от упражняване на правото. В този смисъл – *Решение № 46/22.04.2020 г. по т.д.№ 500/2009 г., II т.о., ТК на ВКС; Решение № 698/19.11.2021 г. по в.т.д.№ 882/2021 г. по описа на САС; Решение № 418/27.06.2022 г. по в.т.д.№ 376/2022 г. по описа на САС; Решение № 608/20.08.2022 г. по в.т.д.№ 602/2022 г. по описа на САС* и др.

На второ място, с подаденото заявление е поискано да бъде вписано и заличаването на И. П. И. като управител на дружеството в хипотезата на чл.141, ал.5 ТЗ. Отношенията между управителя и дружеството с ограничена отговорност във връзка с осъществяване на органното му представителство се

уреждат от мандатно правоотношение, възникнало от договор за поръчка, който съгласно чл. 287 ЗЗД се прекратява с отказ от довереника от нейното изпълнение. Нормата на чл. 141, ал. 5 ТЗ регламентира фактически състав на заличаване на управителя от търговския регистър по негова инициатива, като последица от прекратяване на мандатното отношение, при който активната му легитимация на заявител в регистърното производство възниква при кумулативното наличие на следните предпоставки: едностранно изявление на управителя, направено в предвидената от закона писмена форма за действителност чрез т. нар. "писмено уведомление" и бездействие на дружеството да заяви за вписване това обстоятелство в търговския регистър в течение на относително определен едномесечен срок от получаването му. По същество нормата регламентира едно извънсъдебно упражнимо преобразуващо право на управителя едностранно да предизвика изменение в правната сфера на насрещната страна при недобросъвестно поведение на волеобразуващия орган на дружеството - общото събрание на съдружниците.

В конкретния случай И. П. И. е упражнила това свое право чрез отправяне на писмено уведомление до дружеството за заличаването ѝ като управител. Длъжностното лице е отказало да извърши вписване, излагайки мотиви, че не се установява уведомлението за напускане на управител да е входирано в дружеството, както и поради непредставяне на документи, удостоверяващи свикване на общо събрание да избор на нов представляващ. При изложените по-горе съображения относно пасивната представителна власт на И. П. И. по отношение на изявления до дружеството и липсата на законово изискване за водене на входящ регистър, както и при липсата на законово изискване за заличаване на управителя само ако е взето решение от общото събрание на дружеството за избор на нов управител, съдът намира, че неправилно е отказано да бъде заличена И. П. И. като управител на дружеството.

С оглед изложеното жалбата се явява основателна и обжалваният Отказ № 20220908182713-3/14.09.2022 г. следва да бъде отменен.

С жалбата не се претендират разноси за съдебното производство, поради което такива се следва да бъдат присъждани.

Водим от горното и на основание чл. 25, ал. 4 ЗТР, Врачанският окръжен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Отказ рег.№ 20220908182713-3/14.09.2022 г. на длъжностното лице по регистрация при ТРРЮЛНЦ към Агенцията по вписвания, постановен по заявление о б р . А 4 с вх.рег. № 20220908182713/08.09.2022 г., за заличаване на И. П. И. като съдружник в "ДЖИ ЕЛ ГАРАНТ" ООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр.***, на основание чл.125 ал.2 от ТЗ, и за заличаване на И. П. И. като управител на "ДЖИ ЕЛ ГАРАНТ" ООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр.***, на основание чл.141, ал.5 ТЗ, като незаконосъобразен.

УКАЗВА на длъжностно лице по регистрация към ТРРЮЛНЦ на Агенция по вписванията да впише исканото със заявление рег.№ 20220908182713/08.09.2022 г. вписване на следните обстоятелства:

заличаване на И. П. И. като съдружник в "ДЖИ ЕЛ ГАРАНТ" ООД, ЕИК *** вследствие прекратяване на участието ѝ на основание чл.125 ал.2 от ТЗ, и за заличаване на И. П. И. като управител на "ДЖИ ЕЛ ГАРАНТ" ООД, ЕИК ***, на основание чл.141, ал.5 ТЗ.

Решението подлежи на обжалване пред Апелативен съд-София в 7-дневен срок от връчването му на жалбоподателя и на Агенцията по вписванията.

Съдия при Окръжен съд – Враца: _____